

Lignelsen om den fortabte søn

Roller:

Far,
Yngste søn,
Ældste søn,

Venner i det fremmede,
Tjener hjemme,
Venner til festen.

Stilbillede

Faren og hans 2 sønner	v11 Han sagde også: »En mand havde to sønner.
Den yngste siger noget til faren	v12 Den yngste sagde til faderen: Far, giv mig den del af formuen, som tilkommer mig.
Faren giver begge penge	Så delte han sin ejendom imellem dem.
Den yngste rejser afsted	v13 Nogle dage senere samlede den yngste alt sit sammen og rejste til et land langt borte.
Smider om sig med penge	Der ødslede han sin formue bort i et udsvævende liv;
Han sidder og er sulten, laset tøj	v14 og da han havde sat det hele til, kom der en streng hungersnød i landet, og han begyndte at lide nød.
Sidder og passer svin	v15 Han gik så hen og holdt til hos en af landets borgere, som sendte ham ud på sine marker for at passe svin, v16 og han ønskede kun at spise sig mæt i de bønner, som svinene åd, men ingen gav ham noget.
Han sidder og tænker	v17 Da gik han i sig selv og tænkte: Hvor mange daglejere hos min far har ikke mad i overflod, og her er jeg ved at sulte ihjel. v18 Jeg vil bryde op og gå til min far og sige til ham: Far, jeg har syndet mod himlen og mod dig. v19 Jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn; lad mig gå som en af dine daglejere.
Han begynder at gå	v20 Så brød han op og kom til sin far.
Faren ser ham	Mens han endnu var langt borte, så hans far ham,
Faren løber med udstrakte arme	og han fik medynk med ham og løb hen og faldt ham om halsen og kysede ham.
Sønnen taler til faren	v21 Sønnen sagde til ham: Far, jeg har syndet mod himlen og mod dig. Jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn.
Faderen taler til tjenerne	v22 Men faderen sagde til sine tjenere: Skynd jer at komme med den fineste festdragt og giv ham den på, sæt en ring på hans hånd og giv ham sko på fødderne,
Venner til festen fester ved at danse rundt	v23 og kom med fedekalven, slagt den, og lad os spise og feste. v24 For min søn her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet. Så gav de sig til at feste.
Den ældste søn arbejder	v25 Men den ældste søn var ude på marken.
Hører noget på vej hjem	Da han var på vej hjem og nærmede sig huset, hørte han musik og dans,

Snakker med en tjener hjemme	v26 og han kaldte på en af karlene og spurgte, hvad der var på færde.
Tjener forklarer	v27 Han svarede: Din bror er kommet, og din far har slagtet fedekalven, fordi han har fået ham tilbage i god behold.
Ældste søn vred	v28 Da blev han vred og ville ikke gå ind.
Faren kommer hen til ham	Hans far gik så ud og bad ham komme ind.
Ældste søn svarer	v29 Men han svarede sin far: Nu har jeg tjent dig i så mange år og aldrig overtrådt et eneste af dine bud; men mig har du ikke givet så meget som et kid, så jeg kunne feste med mine venner. v30 Men din søn dér, som har ødslet din ejendom bort sammen med skøger – da han kom, slagtede du fedekalven til ham.
Faren svarer	v31 Faderen svarede: Mit barn, du er altid hos mig, og alt mit er dit. v32 Men nu burde vi feste og være glade, for din bror her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet.«